

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

6. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

9. ÚNORA 2020

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„Nikdo z vás nepřijde
o život“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 8. ledna 2020,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatá Teodora II.
Libor Rösner
- strana 4 -

Matka Evženie Ravasio (5)
- strana 5 -

Cesta k Bohu (4)
Sv. František Saleský
- strana 8 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (15)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 10 -

Pokání! Pokání! Pokání!
Miriam Liptovská
- strana 12 -

**Prohlášení České
biskupské konference
k úsilí o legalizaci
eutanasie a asistované
sebevraždy**
- strana 13 -

O Skutcích apoštolů - „Nikdo z vás nepřijde o život“ (Sk 27, 15.21-24)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 8. ledna 2020, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Kniha Skutků apoštolů ve své závěrečné části podává, jak se evangelium šíří nejenom po zemi, ale i po moři, na lodi, která přepravuje vězněného Pavla z Cesareje do Říma (srov. Sk 27,1-28,16), do srdce impéria, aby se uskutečnilo, co řekl Zmrtvýchvstaly: „Budete mými svědky [...] až na konec země.“ (Sk 1,8) Přečtěte si knihu Skutků apoštolů a uvidíte, jak evangelium mocí Ducha Svatého dosahuje ke všem náro-

dů a stává se všeobecným. Vezměte si ji a přečtěte.

Plavba od počátku naráží na nesnáze a stává se nebezpečnou. Pavel radí, aby se v cestě nepokračovalo, ale setník na něj nedá a spolehne se na lodivoda a kormidelníka. Pokračují v plavbě, ale posádka ztratí nad lodí kontrolu a prudká bouře způsobí jejich ztroskotání.

Když se zdálo, že nadchází smrt, a všichni propadají zoufalství, vystoupí Pavel a ujišťuje posádku slovy, která

jsme slyšeli v úvodu: „V noci se mi zjevil anděl poslaný od Boha, jemuž patří“ - říká Pavel, protože každý tehdy měl vlastního boha - „a kterému sloužím, a řekl mi: »Už se Pavle, neboj! Musíš ještě předstoupit před císaře. A Bůh ti daroval všechny, kdo jsou na lodi s tebou.«“ (Sk 27,23-24) I ve zkoušce Pavel nepřestává být strážcem života druhých a udržuje v nich naději.

Pokračování na str. 11

Otec celého lidstva - takto si přeje být uctíván náš nebeský Otec, (str. 5-7) který k nám na zemi sestoupil prostřednictvím svého Syna Ježíše v podobě člověka a který působí v našich srdcích skrze Ducha Svatého. Sám Otec sestře Evženie Ravasiové pak sděluje, že k nám přichází dvěma cestami: prostřednictvím kříže a Eucharistie.

Pohledme nyní na kříž, protože se nám to nabízí právě v tomto týdnu, kdy 11. února slavíme v Církvi památku Panny Marie Lurdské a zároveň se v tento den modlíme za nemocné. A je to právě Mariino poselství z Lurd, které nás ještě před Fatimou vyzývá k pokání. (str. 12) Ačkoliv je tato výzva nutně spojená s varováním před trestem za hříchy a zatvrzelost lidských duší vůči Boží milosrdné lásce, neznamená to, že by Panna Maria přišla lidi strašit, ale naopak je přišla zachraňovat. Děje se tak sice skrze varování, avšak podstatný je cíl: upevnění ve víře, návrat zpět k evangeliu jejího Syna, pokáním a modlitbou růžence úspěšně odolávat pokušení Satana. Proto je vhodné se (nejen) o svátku Panny Marie Lurdské modlit růžencem za obrácení hříšníků - na prvním místě za sebe, ale je to také dobrá příležitost v sobě obnovit ducha pokání, konkrétní oběti za hříchy naše i celého světa.

Pochopitelně s křížem je úzce spojená nemoc - aspoň v našem lidském chápání. Nutno však jedním dechem pod-

Editorial

tknout, že nejen nemoc těla, ale především nemoc duše. Protože Ježíš se za nás obětoval na kříži pro spásu naší duše, nikoliv pro uzdravení našeho těla. A i když je často nemoc duše nedílně spojená s nemocí těla, vždy je třeba myslet především na dobro duše. Pokud bude naše duše zdravá, jistě nám nebeský Otec přidá i to, co potřebujeme v oblasti těla a všedního života - samozřejmě vždy s ohledem na prospěch lidské duše a na její spásu.

A zde se nám nabízí čtyři zásady sv. Františka Saleského, jak stále žít v Bohu. (str. 8-9) Dají se stručně shrnout takto: první - miluj Boha, a vše ti bude pomáhat k dobrému; druhá - Bůh je tvůj Otec; třetí - pamatuj vždy na věčnost; čtvrtá - jen v kříži Ježíše Krista je tvá spása. Svatý učitel Církve nás vede k jedinému: k odevzdanosti do Boží Prozřetelnosti. Neboť: Za prvé - kdo jiný než Trojediný Bůh může i zlo v životě člověka obrátit k dobrému? Za druhé - jestliže máme takového milujícího Otce celého lidstva, který nás stvořil a i nadále se o nás stará, proč si my děláme starosti? Za třetí - co nemá cenu pro věčnost, je jenom marnost; a jen nebeský Otec ví, co je pro každého konkrétního člověka důležité pro věčnost. Za čtvrté - je snadné důvěřovat Bohu v pokoji a útěše, avšak

v bouři a nepohodě to dokáží jenom ti, kdo mají jeho Ducha; avšak sešle-li věčný Otec na nás utrpení, dá nám současně sílu je překonat.

Pohledme na Pannu Marii. Bolest byla součástí jejího života. (str. 10-11) A nebyla to bolest ledajaká! Byla to bolest mateřská! Ta má zdroj nejhlubší, neboť se týká plodu matčina těla. Avšak u Panny Marie je tato bolest znásobená, a to miliardami lidských dětí, které jí Ježíš světil na kříži. Ano, na Kalvárii je bolest všudypřítomná. Jsme však schopni vnímat, že nejde „pouze“ o bolest tělesnou, nýbrž že mnohem větší byla Ježíšova a nepochybně i Mariina bolest nad lidmi, kteří odmítnou takovou nabídku Božího milosrdenství a neobráti se?

Náš kruh myšlenek se uzavírá. A my možná vnímáme, že také nám je adresováno Mariino: Udělejte vše, co vám Ježíš říká. A Ježíš vždy ukazoval na svého Otce, který je v nebesích, Otce, který je náš Stvořitel, Zachránce a věčná Příčina všeho a nakonec i naší věčné blaženosti. Vyjděme proto v pokoře před Otcovou všemohoucností vstříc tomuto světu a svou láskou k Otci, Synu i Duchu Svatému, slovem i skutkem hlásáme, že je zde Otec, který poté, co stvořil každého jednotlivého člověka, mu chce s láskou a milosrdenstvím darovat také poklady, které má, především pak věčnou blaženost. Važme si jeho daru skrze sestru Evženie Ravasiovou!

Daniel Dehner

Vrať se na horu Blahoslavenství. Pán dále pokračuje v programovém prohlášení svého nadcházejícího království. Pros Ducha Svatého, aby ti dal jasné poznání, že tvoje dnešní přítomnost mezi jeho prvními učedníky je pro tebe nejen velkým vyznamenáním, ale i velkým závazkem.

Ze vstupního Ježíšova vyhlášení jsi mohl vyrozumět, že v tomto Božím království se staví do popředí hodnota, které představují úplný opak všeho toho, v čem převládá většina lidí tohoto světa vidí smysl života. Příchod Božího království znamená tedy především hlubokou změnu smýšlení i jednání. Nestačí s Pánem sympatizovat. Již na samém začátku očekává od svých učedníků nejen hlubokou proměnu, ale i plné osobní nasazení pro Boží věc. Při nastávající obrodě světa počítá Pán se všemi, kteří se shromáždí kolem něho a s ochotou přijmou jeho slovo. I na tebe se obrací se svým radikálním požadavkem, abys byl *solí a světlem*.

Proč právě sůl? Co to má znamenat, být *solí země*? Sůl není na první pohled nic oslňujícího a drahocenného. V potravinách se nijak nestaví na odív. Je spíše nenápadná, a přece účinná a velmi potřebná. Dává požadovanou správnou chuť a je také ochranou před zkažením. Je však užitečná jen potud, pokud je tím, čím je: čistá a neporušená, bez cizích příměsí. Netýká se to tedy jen tebe samého, jak ryzí je tvá víra, naděje a láska i věrnost všemu tomu, co jsi přijal od Pána. Ale když se tato tvá ryzost zkaží, nehodíš se Božskému Mistru k ničemu.

Jeho nároky jdou totiž ještě dále. Máš se stát všude tam, kde se nacházíš, *světlem a svítit všem v domě*. Světlo zaplašuje temnotu, ukazuje věci tak, jak jsou, umožňuje poznání i konání, odhaluje cestu. Tam, kde se objeví světlo, nemá místo tma. Lidé *nerozsvěcují světlo, aby je postavili pod nádobu, ale na svícen*. Jako Kristův učedník se už nemůžeš ukrývat. Jaký by to mělo smysl? Jestliže Ježíš chce v tobě mít světlo, které se výrazně odlišuje od tmy, pak jediné proto, aby jeho učedníci byli jako ozářené město na hoře a všichni mohli k němu obracet svůj

pohled. Jakým to světlem máš osvětlovat své okolí? Nezalekni se toho, ale je tomu opravdu tak: To, co z tebe má vyzářovat, není nic jiného než sám Pán! *Ty, které si Bůh napřed vyhlédl, také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna.*⁽¹⁾ Dáš-li se Ježíši bezvýhradně k dispozici, bude Pán v tobě skrze Du-

cha Svatého pokračovat ve svém vtělení a přebývání mezi lidmi. *Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás.*⁽²⁾

Nejsi to tedy ty sám, ani tvoje domnělá velikost a jedinečnost, co má z tebe vyzářovat, ale je to jediné obraz tvého Pána, který je *Světlo pravé, a to osvětluje každého člověka*⁽³⁾, také tím, jak přebývá v tobě. Toto Ježíšovo přebývání má být ovšem na tobě tak nápadné a zřejmé, jak je nápadná lampa svítící ve tmách. Má být na první pohled jasné, kým jsi. Copak se někdo ptá hořící svíce: Kdo jsi? Jsi svíce? Copak se někdo ptá svítící lampy: Nejsi ty snad lampa?

Chápeš pak, co to znamená, jestliže se budeš chtít *přizpůsobovat tomuto světu*?⁽⁴⁾ To znamená, že chceš do Ježíšova světla přimíchat tmu, zakrýt ho, zastínit, potlačit jeho světlo – ale tím chceš přece potlačit jeho samého! Takovým způsobem se podílíš na té tragické skutečnosti, že *do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali*⁽⁵⁾. Kdo může zatoužit po Bohu, jehož obraz je zamazán a ztrácí se ve tmě? Svěho Pána můžeš zapřít nejen slovy, ale i tím, že jeho světlo v tobě *nesvítí před lidmi*. K čemu tě pak má? K ničemu nejsi, než abys byl *vyhozen ven a lidmi pošlapán*. K takovým začouzeným lampám se Ježíš ani nebude znát: *Kdo mě zapře před lidmi, toho zapřu já před svým Otcem v nebesích.*⁽⁶⁾

Co tedy má být na tobě jako na „kristovci“ především tak nápadné jako svítící lampa ve tmě? Co jiného než radost, která převyšuje všechno pomýšlení, radost z toho, že Pán je s tebou a v tobě: *Radujte se stále v Pánu, opakujte, radujte se. Všem lidem ať je známá vaše vlídnost, skromnost, kázeň, mravnost, poslušnost, počestnost.*⁽⁷⁾ Když naplníš své vědomí radostí z Ježíšovy přítomnosti tak, jak Ježíš naplňuje svou přítomností tvé srdce, z celého tvého vzezření, z tvého pohledu, z každého

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 58,7-10

Toto praví Hospodin: „Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu.

Tehdy vyrazí tvé světlo jak zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin odpoví, křičet o pomoc, a on řekne: »Zde jsem!« Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasatíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasem.“

2. čtení – 1 Kor 2,1-5

Když jsem k vám přišel hlásat svědectví o Bohu, nepřišel jsem s nějakou zvláštní výřečností nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného. Vystupoval jsem u vás se skleslou náladou, se strachem a obavami. A moje mluvení a kázání nezáleželo

Dokončení na str. 9

tvého slova, gesta a skutku bude vyzářovat přímo záviděníhodné světlo Ježíšovy radosti a pokoje. *Spravedlivý září v temnotách jako světlo rádným lidem, je milosrdný, dobrotivý, slitovává se a půjčuje.*⁽⁸⁾ To je tedy tvá křesťanská legitimace, nošená veřejně a viditelně. *Tak svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Oci.*

Co jiného může zobrazit Boha, který je nekonečná Láska a Blaženost, než oblažující, milosrdná, dobrotivá láska: Buď nápadný tím, jak lámeš chléb hladovému, dopřáváš pohostinství bloudícímu ubožáku, když vidíš nahého, odíváš ho, neodmítáš pomoc. *Tehdy zazáří tvé světlo jako zora a tvé jizvy se brzy zahojí.*⁽⁹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Řím 8,29; ⁽²⁾ Jan 15,4;

⁽³⁾ srov. Jan 1,9; ⁽⁴⁾ srov. Řím 12,2;

⁽⁵⁾ Jan 1,11; ⁽⁶⁾ Mt 10,33;

⁽⁷⁾ srov. Flp 4,4-5 (zde použitý latinský výraz *modestia* je mnohoznačný);

⁽⁸⁾ srov. Ž 112; ⁽⁹⁾ srov. tamtéž.

Svatá Teodora II.

Tato žena má obrovskou zásluhu na obnovení úcty k ikonám, právem je proto zařazena do seznamu svatých. I její podobizny tak mohou věřící (zejména na Východě) uctívat, aniž by to kdy bylo její motivací. Jí dávala sílu v perném boji za obnovu plného prožívání víry láska k Bohu a k posvátným ikonám.

Narodila se někdy kolem roku 810 v maloasijské Paflagonii. Na jejím životě by se dalo vyčítat, jak příklad rodičů ovlivní člověka. Teodořini rodiče Marinus a Teoktysta byli totiž věrnými ikonoduly čili uctívající ikon a nezabránil jim v tom ani zákaz císaře Lva V. Arménského, kterým tento panovník v roce 815 zvrátil usnesení II. nicejského koncilu ohledně uctívání Ježíše a světců na ikonách a jednou provždy je jako (ze svého pohledu) modloslužbu zakázal. Schválila mu to nově svolaná synoda v Hagii Sofii, která odsoudila klanění se „bezduchým obrazům a neživým sochám“.

Vzápětí začala velká vlna ikonoklasmu neboli obrazoborectví, primitivního ničení všech možných ztvárnění Krista či světců, které ostatně není neznámé ani nám Čechům; stačí vzpomenout jen na dobu husitskou či období krátce po první světové válce.

Kdo se císařskému nařízení nepodrobil, měl brzy velké problémy. Samozřejmě se to nehodnotilo jenom jako herecké počínání, nýbrž i jako přečin proti trůnu. Takového jedince čekalo bičování, nemluvě o poslání do vyhnanství. V nastalé situaci mnozí změnili postoj, ne tak rodiče mladé Teodory, kteří nejenže sami ikony nadále uctívali, ale lásku k nim vštěpovali i své dceři.

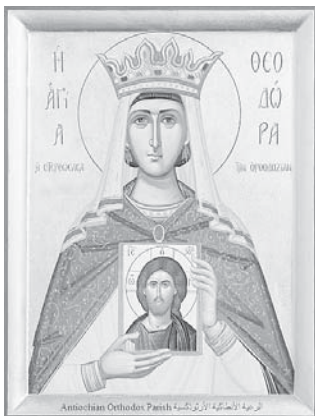
Uběhlo pár let. V Konstantinopoli se v roce 820 udál klasický palácový převrat: Císař Lev V. byl zavražděn (přímo v kapli při zpěvu vánočních chvalozpěvů), jeho synové byli poslání do vyhnanství a tam vykastrováni a na trůn byl dosazen někdejší Lvův věrný druh Michael, jenž po korunovaci vládl pod jménem Michael II. Psellos. Za jeho vlády došlo v pronásledování ikonodulů k uvolnění, o to ostřeji

však propuklo po roce 829, kdy na trůn usedl po svém zemřelém otci Teofil.

Ten byl pro ikonoduly něco podobného jako svého času Dioklecián či Decius pro tajné křesťany v Římské říši. Ale i jeho čas se relativně brzy naplnil – přičinila se o to katastrofální porážka uštědřená mu mohamedánskými vojsky v roce 838. Teofil žil ještě čtyři roky, ale byl už jen

stínem někdejšího císaře. Regentskou vládu za jeho nezletilého syna Michaela III. převzala v roce 842 Teodora, s níž se Teofil oženil v roce 830; zřejmě patřila ke špičkám tehdejší společnosti, o to více pak vyniká neochvějnost její i jejích rodičů tváří v tvář obrazoboreckému běsnění. Nebáli se ztráty majetku či postavení, věrně zachovávali to, co poznali jako správné. Nemlčela ani jako císařovna. Vyvolalo to manželův hněv, jenž vyvrcholil odstraněním Teodory z veškerého politického dění a Teofilovým rozhodnutím, že odted' se má věnovat výhradně výchově jejich sedmi dětí (dvou synů a pěti dcer).

Po Teofilově smrti bylo jedním z prvních počinů regentky Teodory zrušení zákazu uctívání svatých obrazů a soch, ale i relikvií, jež byly za Teofila také na indexu. Císařovna vdova otevřela brány vězení všem, kteří v nich úpěli kvůli svému pevnému postoji ohledně ucty svatých, a požádala všechny vyhnance, aby se vrátili zpět do vlasti; zvláště pak biskupy, jimiž nahradila biskupy sesazené, kteří se v minulých letech provinili horováním ikonoklasmu a odmítali podřídit se novým zákonům. Ty, kteří tak učinili, za jejich předchozí postoje pardonovala, a to se týkalo i vysoce postavených státních úředníků. Tato umírněná praxe sice obrousila ostré hrany napjatých vztahů, avšak ne každý, kdo změnil smýšlení navenek, je změnil i ve svém srdci. Napětí tak jako by bublalo pod povrchem a jeho vystupňování v pozdějších

letech znamenalo vnitřní rozštěpení a vedlo k východnímu schizmatu.

Teodora završila své snažení v roce 843, kdy v Konstantinopoli uspořádala synodu, jež uvedla zrušení zákazu obrazoborectví a obnovení úcty v pravoplatnost. Z jejího popudu byl u této příležitosti též vyhlášen svátek pravověří, který pravoslavní slaví každoročně v první neděli postní.

Když pak její syn Michael dosáhl plnoletosti, dobrovolně se stáhla do pozadí a ukončila svoji regentskou vládu. Kdyby věděla, co nastane, možná by to neučinila.

Michael se ukázal jako slabý a nevyzrálý panovník. Do dějin ostatně vešel s přívískem Opilec, do těch našich ale jako vladař, který na Velkou Moravu vyslal Konstantina s Metodějem. Souhlasil s odstraněním Theokista, eunucha, jenž byl Teodořinou pravou rukou; a stal se spíše loutkou v rukou svého strýce, Teodořina bratra Bardase (jednoho z iniciátorů oné vraždy) a o pár let později i patriarchy Fotia, zvoleného protiprávně za sesazeného Ignatia. Teodora až příliš pozdě zjistila pravý stav věci, a když už chtěla proti Bardasovi (a vlastně i proti synovi, jenž říši vedl ke zkáze) něco podniknout, neměla postavení ani síly.

Byla poslána do kláštera. Patriarcha Ignatios, který v té době ještě spravoval svůj úřad, tehdy odmítl Teodoře z Bardasova nařízení udělit tonzuru a prakticky tak stvrdit její pobyt za zdmi kláštera. Prokázal tím nebývalou odvahu, stejně jako dalšími postoji, v nichž odpíral poslušnost na úkor svého svědomí. Také byl za to vypovězen.

Teodora byla inteligentní a moudrá žena, věděla moc dobře, že její další působení ve veřejném životě skončilo. Vrhla se tedy na kolena a zbytek života strávila v modlitbách a rozjímání. Takto ji zastihl list papeže sv. Mikuláše I. (viz *Světlo* 45/2019), v němž Kristův náměstek vysoce ocenil císařovny zásluhy o zastavení obrazoborectví a zároveň ji povzbuzoval na duchu v jejím nynějším trudném údelu.

Zemřela 11. února 867. Na tento den připadá její liturgická památka. Bývá zobrazována v bohatě zdobeném císařském rouchu s korunou na hlavě. Poznávacím znamením je ikona Spasitele, kterou drží v rukou.

Matka Evženie Ravasio (5)

Kříž a Eucharistie

„Přicházím k vám dvěma cestami: prostřednictvím kříže a Eucharistie.

Kříž je mou cestou, abych sestoupil ke svým dětem, protože křížem jsem vás prostřednictvím svého Syna vykoupil. Pro vás je kříž cestou, abyste vystoupili k mému Synovi a od mého Syna ke mně, protože hříchem člověk na sebe přivolal trest – odloučení od Boha.

V Eucharistii přebývám mezi vámi jako Otec ve své rodině. Chtěl jsem, aby můj Syn ustanovil Eucharistii, aby se z každého svatostánku stal zdroj mých milostí, bohatství a mé lásky, které chci rozdávat lidem, svým dětem.

Vždy to jsou obě dvě tyto cesty, kterými bez přestání proudí moje moc i moje nekoněčné milosrdenství.

Teď, když jsem vám ukázal, že mě můj Syn Ježíš Kristus zastupuje u lidí a já skrze něj ustavičně přebývám mezi nimi, vám chci kromě toho ukázat, že k vám přicházím i skrze Ducha Svatého.

Vnitřní příbytek Otce skrze Ducha Svatého

„Působení této třetí božské Osoby se uskutečňuje bez hluku a člověk to často ani nezaznamená. Pro mě je to však velmi vhodný a účinný prostředek, abych nepřebýval jen ve svatostánku, ale i v duších těch, kteří jsou ve stavu milosti. Takto si mohou postavit svůj trůn v samotné duši a v ní navždy přebývat jako pravý Otec, který miluje své dítě, chrání ho a je mu oporou.“

Mnoho lidí nedokáže náležitě prožít přítomnost nebeského Otce v Eucharistii, protože o tom nic nevědí, anebo od narození patří k jinému náboženskému vyznání. Pokud se navzdory tomu snaží žít podle svého svědomí, mohou se nacházet ve stavu milosti. V jejich srdci chce nebeský Otec přebývat prostřednictvím přítomnosti Ducha Svatého. Každému svému dítěti se totiž chce všemi prostředky zjevit jako Otec.

„Nikdo nedokáže pochopit radost, kterou prožívám, když jsem s duší sám. Ještě nikdo doposud nepochopil nekonečnou touhu mého Božího otcovského srdce, kterou je to, aby mě všichni lidé, spravedliví i hříšníci, poznali, milovali a uctívali. Odtud pochází tato trojnásobná úcta (být poznán, milován

a uctíván), kterou si přeji od člověka, abych vždy mohl být milosrdný a dobrý i k největším hříšníkům.“

Svátek ke cti nebeského Otce

Na tomto místě se ještě chceme zmínit o tom, že nebeský Otec si přál svátek na svou počest. Ne proto, že by to potřeboval pro sebe, ale pro to, že jeho uctívání bude požehnáním pro nás.

„K tomu, aby mě lidé poznali, milovali a uctívali samostatným kultem, neprosím o nic vyjimečného. Přeji si jen toto: Aby mi byl zasvěcen jen jeden den anebo aspoň jedna neděle, kdy budu mimořádným způsobem uctíván jako **Otec celého lidstva**.

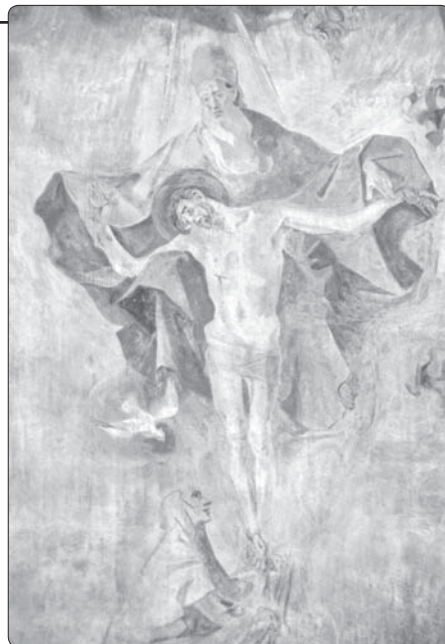
Pro tento svátek si přeji zvláštní pořádek mše svaté a vlastní proprium pro modlitbu liturgie hodin. Není těžké najít k tomu příslušné texty v Písmu svatém. Když se rozhodnete projevit mi tuto mimořádnou úctu v neděli, volím si první neděli v srpnu, pokud si vyberete některý den v týdnu, tak 7. srpen.“

Doplňme, že tento svátek zatím není oficiálně zaveden do liturgického kalendáře, můžeme jej slavit jen ve svém srdci, a tak ve jménu celého lidstva uctít nebeského Otce.

* * *

Nebeský Otec hovoří ke svým dětem – část II.

Pro zdůraznění pravosti nádherného duchovního pokladu, kterým poselství nebeského Otce sestře Evženie Ravasio je, uvádíme výňatek ze svědectví Mons. Alexandra Caillota (1861–1957), tehdejšího diecézního biskupa z Grenoblu. On z moci svého úřadu jako zkušený a obzřetný biskup ustanovil komisi pro zkoumání poselství i samotné vizionářky, které bylo svěřeno. Po 10 let pracovalo na tomto úkolu vícero teologů, přitom zkoumali nejen obsah poselství, ale především tu skutečnost, že se nebeský Otec sestře Evženie ukázal viditelně jako osoba. Odpověď na svoje výhrady našli teologové v roce 1934 u sv. Tomáše Akvinského. Jezuité P. August a P. Robert Valensinové dostali od biskupa Caillota pověření, aby sestru Evženie podrobili teologickému přezkoušení. A ona v něm svým jasným postojem a svou přesvědčivostí obstála.

Biskup Caillot sestavil na základě teologického schválení pozitivní svědectví o osobě sestry Evženie a o poselství, které přijala. Kromě jiného se v něm píše: „Na jedné straně poselství ukazuje, že v tradici Církve v žádném ohledu nepřináší nic nového, čím by mohlo vzbudit podezření; protože neustále opakuje, že prostřednictvím zjevení Krista bylo o jeho Otci už vše řečeno a že je všechno napsáno v evangeliu. Na druhé straně však poselství vysvětluje, že tato velká pravda o Otci a to, co o něm víme, si vyžaduje, abychom o něm znovu nově uvažovali, prohloubili je a žili.“ Přesně kvůli tomu bylo zveřejněno toto poselství v nezkrácené verzi v misijním časopisu *Vítězstvo Srdce*.

V první části poselství, s kterou jste se mohli seznámit již v minulém čísle Světla a v úvodu dnešního pokračování, hovoří nebeský Otec především o důvodu svého příchodu. Chce v nás poopravit nesprávný obraz o Bohu, obraz, který je ještě hluboko zakořeněn v mnoha myslích a srdcích, totiž představu Boha Stvořitele, který z dálky s hněvem sleduje dění v tomto světě a trestá zvedaje svou ruku, aby pomstil zlé skutky lidí a přivedl na svět neštěstí, když se lidé neobrátní.

Na základě příběhu z Písma svatého poznáme, jak nám nebeský Otec ukazuje, že všechno jeho konání je jen milosrdnou láskou; počínajíc stvořením prvního lidského páru, Adama a Evy, jimž světil všechno, co bylo stvořeno, rostliny, zvířata, celou přírodu. Všechno mělo sloužit člověku a činit ho šťastným. Dokonce i povoláním andělů je chránit nás a být nám nablízku.

MODLITBA MATKY EVŽENIE RAVASIO

Kolik lásky se zde dá objevit, když se člověk v pokoji zamyslí nad těmito skutečnostmi a s úžasem o nich rozjímá!

Když člověk zhřešil, nebeský Otec svou nekonečnou dobrotu projevil ještě víc. Místo toho, aby trestal, přislíbil nám příchod té Ženy, která spolu se svým potomstvem rozšlápne hadovi hlavu a porazí ho (srov. Gn 3,15). Jahve vedl svůj lid nejprve prostřednictvím Mojžíše a proroků tak, že skrze ně konal zázraky a zjevovat se, aby Izraelitům ukázal, jak velmi je miluje a jak jim je nablízku v každém okamžiku.

Vrcholem Boží lásky k nám lidem bylo to, že se v Ježíši sám stal člověkem a za nás zemřel, aby nás osvobodil od hříchu a jeho následků. I s ohledem na tuto skutečnost říká Bůh Otec v poselství: *„Věštna lidí všechny tyto události zná, to podstatné jim ale přitom uniká – že to byla láska, která všechno vedla!“*

Tuto lásku nám chce nebeský Otec připomenout, *„abyste mě poznali takového, jaký jsem“*. Motivem tohoto poselství je tedy poznat Otce takového, jaký opravdu je, a právě proto ho víc milovat a vzdávat mu takovou úctu, která mu náleží. Chceme vás proto pozvat, abyste si následující pokračování poselství nebeského Otce nejen přečetli, ale abyste je přijali do svého srdce a i ve všední den nad ním znovu a znovu uvažovali, aby tak ono mohlo být v našem srdci živé a účinné. Tehdy se nám pootevřou oči, nově objevíme lásku nebeského Otce a uprostřed všech těžkostí zakusíme jeho dobrotu a něžnost. Nechť nám všem při tom pomáhá Panna Maria, jedinečná dcera nebeského Otce!

Moje Srdce je stejně citlivé jako vaše

Jak již bylo jednou řečeno, dne 1. července, na svátek Předrahé krve našeho Pána Ježíše Krista, se nebeský Otec poprvé ukázal teprve 25leté sestře Evženie a nadiktoval jí první část svého poselství. A jeho pokračování nyní předkládáme.

„Co všechno jsem jen učinil pro svůj lid, od Adama až po Josefa, adoptivního Ježíšova otce, a od Josefa až po dnešní den, abych člověku pomohl projevat mi takovou zvláštní úctu, která mi jako Otcí, Stvořiteli a Spasiteli patří! Navzdory tomu mi tato zvláštní úcta, po které jsem tak toužil a ještě stále toužím, nebyla dosud prokázána.“

Otče můj, jenž jsi na nebesích, jak je příjemné a milé vědět, že ty jsi můj Otec a já jsem tvoje dítě!

Zvláště tehdy, když jsem zamračená já nebo moje duše a když mě víc tíží můj kříž, cítím potřebu opakovat: „Otče, věřím ve tvou lásku ke mně!“

Ano, věřím, že jsi mi Otcem v každé chvíli mého života a že já jsem tvoje dítě. Věřím, že mě miluješ nekonečnou láskou.

Věřím, že ve dne i v noci bdíš nade mnou a že ani jediný vlas nepadne z mé hlavy bez tvého souhlasu.

Věřím, že ty, nekonečně moudrý, víš lépe jako já, co je pro mě dobré.

Věřím, že ty, nekonečně dobrý, všechno řídíš ve prospěch těch, kteří tě milují; a proto i pod rukama, které bijí, líbám tvou ruku, která uzdravuje.

Věřím! Rozmnož ve mně víru, naději a lásku.

Nauč mě vidět vždy tvou lásku jako usměrnění v každé situaci mého života.

Nauč mě odevzdávat se ti jako dítě do náručí své matky.

Otče, ty víš všechno, ty vidíš všechno. Ty mě znáš lépe, než jak znám já sebe sama. Ty zmůžeš všechno a ty mě miluješ.

Otče můj, když chceš, abychom se na tebe neustále obraceli, s důvěrou tě s Ježíšem a Marií žádám: ... *(zde vyjádři milost, o kterou prosíš)*

Na tento úmysl ti v jednotě s jejich přesvatými Srdci přináším všechny své modlitby, oběti a sebezapření, všechny své skutky, jakož i větší věrnost v plnění svých povinností.*

Daruj mi světlo, sílu a milost Ducha Svatého.

Upevni mě v tomto Duchu, abych ho nikdy neztratila, nezarmoutila, ani v sobě neoslabila.

Otče můj, prosím tě o to ve jménech Ježíše, tvého Syna!

A ty, Ježíši, otevři mi své Srdce, vlož do něj moje a se Srdcem Panny Marie obětuj je našemu nebeskému Otcí! Získej pro mě milost, kterou potřebuji.

Nebeský Otče, pozvi k sobě všechny lidi.

Nechť celý svět ohlašuje tvou otcovskou dobrotu a tvé Boží milosrdenství.

Buď také něžným Otcem a ochraňuj mě všude jako zřítelnicí svého oka.

Dej, abych vždy byla hodná nazývat se tvým dítětem: Smiluj se nade mnou!

Nebeský Otče, sladká naději našich duší, nechť tě všichni poznají, uctívají a milují.

Nebeský Otče, nekonečná dobroto, kterou rozléváš na všechny národy, nechť tě všichni poznají, uctívají a milují.

Nebeský Otče, blahodárná roso lidstva, nechť tě všichni poznají, uctívají a milují!

* Pokud se modlí tato modlitba v rámci novény, je třeba dodat:

„Slibuji ti, že budu velkodušnější, zvláště během těchto devíti dní, v této situaci (...), k této osobě (...).“

Spojeno s částečnými odpustky, které udělili: dne 8. května 1936 pařížský kardinál Jean Verdier a dne 9. října 1935 Mons. Jules Girard, apoštolský vikář v Káhiře.

V knize Exodus čtete, že Bohu je třeba projevit zvláštní úctu. Především na to poukazují Davidovy žalmy. V deseti přikázáních, která jsem já sám dal Mojžíšovi, jsem na prvním místě stanovil: »Budeš se klanět jedinému Bohu a milovat ho!«

Někoho milovat a ctít jsou dvě formy projevu, které patří k sobě. Když jsem vás zahrnul tolika dobrodiními, i vy byste mě měli uctívat zvláštním způsobem!

Když jsem vám daroval život, chtěl jsem vás stvořit k obrazu svému. Proto je vaše srdce stejně citlivé jako moje a moje je tak citlivé jako vaše.“

Otec prosí o naši lásku

„Copak byste neudělali vše pro jednoho z vašich sousedů, který by vám projevil i jen malou laskavost, aby vám udělal radost? I ten nejméně citlivý člověk by vůči ta-

FATIMSKÉ JUBILEUM – 100. VÝROČÍ SV. HYACINTY MARTO – DÍTĚ OBĚTI A MILOSTI

Koclířov • Českomoravská Fatima

PROGRAM OSLAV FATIMSKÝCH PASÁČKŮ:

Středa 12. 2. – celodenní adorace smíru (8–18 hod.) se společnými modlitbami sv. růžence • v 18 hod. vigilie Fatimského dne – mše svatá.

Čtvrtek 13. 2. – v 9 hod. votivní mše svatá, adorace, zásvětný průvod s Pannou Marií Fatimskou, obnova zasvěcení v areálu sv. Jana Pavla II., Te Deum • v 18 hod. mše svatá.

SOBOTA 15. 2. 2020

Celodenní program, setkání členů Stálé a Správní rady WAF v ČR s důvěrníky a vedoucími regionů WAF v ČR (nutné potvrdit účast a rezervaci ubytování a stravy na recepci ČM Fatimy v Koclířově, tel. 731 646 800). Slavení **mše svaté** v kostele sv. Josefa nad tunelem v **16.30 hod.**

NEDĚLE 16. 2. 2020

Celodenní program slavení jubilea 100 let sv. Hyacinty v kostele ČM Fatimy. Pozvání pro poutníky, členy WAF i mariánské ctitele. Není potřebné se ohlašovat předem. Jen v případě zájmu o oběd – nutné nahlásit na recepci co nejdříve.

Program: v 8 hod. – modlitba sv. růžence se sv. Hyacintou Marto – adorace • v 9 hod. – mše svatá u příležitosti 100. výročí od smrti sv. Hyacinty • v 11 hod. – posláni WAF v ČR, shrnutí hlavních zásad • v 14 hod. – Fatima – naše naděje • v 16.00 hod. – děkujeme a prosíme se svatou Filoménou – farní kostel • v 17.30 hod. – zakončení setkání v kostele ČM Fatimy se svatým růžencem.

ČTVRTEK 20. 2. 2020

HLAVNÍ VÝROČNÍ DEN – LITURGICKÁ PAMÁTKA SV. HYACINTY A SV. FRANTIŠKA MARTO

Program: v 8.00 hod. – modlitební hodina s fatimskými pasáčky • v 9.00 hod. – slavná votivní mše svatá ke cti fatimských pasáček • modlitba u památníku Anděla a Te Deum.

Kontakt, informace, přihlášky: recepc@cm-fatima.cz, tel. 731 646 800, www.cm-fatima.cz.

kově osobě projevoval vděčnost, ba každý by se snažil projevit ještě větší přízeň jako poděkování za projevenou pozornost. Dobře. Já však budu vůči vám o mnoho vděčnější, ano, zajistím vám věčný život, když mi provedíte jen malou laskavost tím, že mě budete uctívat tak, jak vás o to žádám.

Velmi dobře vidím, že mě uctíváte v mém Synu a že jsou duše, které mi prostřednictvím mého Syna dávají všechno, ale takových duší je málo. Nemyslete si, že byste mě neuctívali, kdybyste projevili úctu mému Synu. Samozřejmě že mě ctíte, když já přebývám ve svém Synu. Všechno, co se činí k jeho slávě, oslavuje i mě.

Chtěl bych však, aby člověk vzdal svému Otci a Stvořiteli samostatnou úctu. Čím větší úctu prokážete mně, tím víc budete ctít Syna, protože On je Slovo, které se z mé vůle stalo člověkem a přebývalo mezi vámi, aby vám dalo poznat toho, který Ho poslal.“

Některé čtenáře možná napadlo: Proč Bůh tak trvá na tom, aby byl uctíván? Není to příliš egoistické přání, jež by člověk nečekal od Boha, který je čistou, nezištnou a seberozdávající láskou?

Při odpovědi na tuto otázku je třeba se vyvarovat toho, abychom na Boha přenášeli lidské egoistické touhy po uznání a počtě. Ctít Boha, to je přiměřený výraz lásky stvoření k svému Stvořiteli. Když si člověk uvědomí, že za všechno, čím je a co má, vděčí milujícímu Otci, a tuto závislost uzná, stoupá v jeho duši nejen vděčnost, ale i potřeba projevit tomuto Bohu všechnu čest a slávu. „Sláva Otci...“ se potom stane živou skutečností.

Člověk, který uctívá Boha Otce, žije ve skutečnosti onu lidsky nejpřirozenější a jemu vlastní závislost dítěte, které se cítí být milováno a v bezpečí, a tak zakouší vnitřní svobodu a pravé štěstí.

Když nás tedy nebeský Otec prosí, abychom ho uctívali, chce nám tím dopomocti k našemu štěstí.

Oni mě neznají, ale já je znám všechny

„Když mě poznáte, budete mě milovat a budete milovat i mého milovaného Syna víc než doposud. Jen se podívejte, kolik lidí z mého stvoření, kteří se díky tajemství vykoupení stali mými dětmi, se neposilňují na pastvinách, které jsem jim prostřednictvím svého Syna připravil. Taktéž kolik je těch – i vy takové znáte – kteří tyto pastviny vůbec

neznají; a kolik stvořených, kteří z mé ruky vyšli, aniž poznají tu ruku, která je stvořila! Vy o nich nevíte nic, ale já je znám všechny. Ach, jak bych rád dal vám všem vědět, že jsem pro vás všemohoucím Otcem a prostřednictvím svých dobrodínů bych byl i s nimi. Tak rád bych jim pomohl, aby skrze můj zákon vedli šťastný život!

Prál bych si, kdybyste k nim v mém jméně šli a hovořili s nimi o mně. Ano, povězte jim, že mají Otce, který potom, co je stvořil, jim chce darovat poklady, které má. Především jim řekněte, že na ně myslím, miluji je a chci je obdarovat věčnou blažeností. Ano, to vám slibuji: Lidé se rychleji obrátí!“

Nastala moje hodina

„Věřte mi, kdybyste mě hned od počátku Církve začali ctít a učili lidi, aby mi prokazovali zvláštní úctu, po dvaceti stoletích by bylo jen málo těch, kteří by padli do modloslužby a žili v pohanství. Málodko by se nechal svěst některou z bludných a pomýlených sekt, do kterých se člověk slepě dostal, aby se potom vrhl do propasti věčného ohně. UVědomte si, kolik práce je ještě třeba vykonat!

Nastala moje hodina! Je třeba, aby mě lidé poznali, milovali a uctívali, abych potom, co jsem je stvořil, mohl být jejich Otcem, po-

tom jejich zachráncem a nakonec příčinou jejich věčné blaženosti.

Dosud jsem s vámi hovořil o věcech, které jste už věděli. Chtěl jsem vám je připomenout, abyste byli stále více přesvědčeni o tom, že jsem Otcem, který je nade všechno dobrý; a není tím, který vám nahání hrůzu, jak se domníváte; a kromě toho jsem Otcem všech lidí žijících v současnosti, i těch, které ještě stvořím do konce světa.

UVědomte si též, že chci, aby mě lidé poznali, milovali a uctívali. Všichni ať zakusí moji nekonečnou dobrotu ke všem lidem, zvláště ale k hříšníkům, nemocným, umírajícím a všem trpícím. Ať vědí, že mám jen jednu touhu: všechny milovat, darovat jim svou milost, odpustit jim, když litují, a především je nesoudit podle své spravedlnosti, ale podle svého milosrdenství, aby byli všichni spaseni a připojili se k mým vyvoleným.

Na závěr tohoto krátkého výkladu vám dávám příslib, který přetrvá až do věčnosti: S důvěrou a láskou mě nazývejte mým jménem – Otec. A od tohoto Otce dostanete všechno, s láskou a milosrdenstvím vám všechno daruje.“

(Pokračování)

*Z Vítězstvo Srdca 129 a 130/2019
přeložila a upravila -jk-*

Cesta k Bohu (4)

Důvěra

Pán mě učil od mládí důvěřovat Prozřetelnosti, a kdybych ještě jednou přišel na svět, nechal bych se již od počátku i v nejmenších věcech vést touto božskou Prozřetelností, s prostotou dítěte a s pohrdáním vši lidskou chytrostí. Pro moji duši zcela oddanou Bohu je opravdovým potěšením pohybovat se se zavřenýma očima tam, kam mě Boží Prozřetelnost chce vést. Její úmysly jsou nevyzpytatelné, ale vždycky podivuhodné a milé těm, kdo se jí svěří.

Ponechejme tedy svoji duši plout na této lodičce Prozřetelnosti; zaveze nás do dobrého přístavu. Blažený je člověk, který se svěří tomu, který jako Bůh může dát všechno dobré a také to jako Otec chce dát. Nešťastní jsou však ti, kteří svoji důvěru vkládají do věcí stvořených – ty mnoho slibují, ale málo dávají a za maličkosti si dávají draze zaplatit. Kdybychom mohli pochopit Prozřetelnost v její podivuhodné vládě, naše srdce by se muselo zaradovat pocitem vnitřní lásky a díků.

Jak velká je Boží láska k lidem! Jak nás chrání a jak něžně vede! On chce, abychom mu patřili.

Tak bychom neměli hledat žádnou jinou paži, která by nás podpírala, než tu jeho. Neměli bychom mít nic jiného před očima a v mysli, než jeho samého. Svou vůli spojit s jeho, aby nic nenarušilo toto sjednocení.

Bud'me v tom spokojeni a šťastní, v klidu přijímejme všechno, co je jeho svatým rozhodnutím. Nechejme se jím vést! Nemysleme tolik sami na sebe! Žijme zcela v odevzdanosti do božské Prozřetelnosti! Budeme dobře ukryti, když nemáme žádné jiné útočiště. Naše práce se bude dařit o to lépe, když je Bůh s námi. Cožpak může zahynout dítě, když je nesené rukama svého všemohoucího Otce?

Pán miluje nekonečně něžnou láskou všechny, kdo se svěří cele do jeho otcov-

ské péče a kdo se řídí jeho pokyny, kdo nedbá na proměny, kterými ho Prozřetelnost zkouší, ale zůstává v přesvědčení, že tomu, koho Bůh miluje, všechno prospívá k dobrému. „Můj Otče,“ tak mluví s Ježíšem, „do tvých rukou svěřuji svého ducha, své tělo a svoji duši spolu se vším, co mám. Nakládej se mnou podle své libosti! Sjednocuji se s tím, co zamýšlíš, chci tě nechat vládnout nade mnou a odevzdávám ti všechny starosti o sebe.“

Tak musí člověk v proměnách tohoto života zachovávat stálou a netřesitelnou rovnováhu, a také když se okolo nás všechno mění, stále obracet klidný pohled duše k Bohu. I když všechno okolo nás, ba dokonce uvnitř nás jde páté přes deváté, ať je naše duše smutná nebo veselá, ve sladkosti nebo hořkosti, v klidu nebo v bouři, v útěše nebo odporu, ať slunce září nebo na nás padá chladná rosa – naše vůle má vždycky hledět se zalíbením na Boha. V tom spočívá naše opravdové, nejvyšší dobro. Protože dříve nebo později mohou najít svoji spásu jenom v čisté dobrotě a slitování Božím, chci se hned vrhnout do jeho náručí. Můj osud leží v ruce Otcově. Ať se mi stane podle jeho vůle!

Je pravda, že to vyžaduje velkou důvěru, abych se odevzdal Božím vedením. Když však úplně vyjdeme ze svého já a vrhneme se do Božího náručí, přebírá Pán všechno za nás a stará se o nás obdivuhodně. Když se ale budeme poněkud zdržovat a mít výhrady ke své víře, pak nás Bůh ponechá napospas, jako by nám chtěl říci: „Považuješ se za moudrého, chceš to dělat beze mne – dobrá, nechám tě; uvidíš brzy, jak daleko dojdeš!“

Nechej tedy Boha, ať vládne nad tebou a nad všemi tvými starostmi! Ať s tebou dělá, co chce, tak jako se malé děti nechávají řídit svojí maminkou! Jestli tě její prozřetelnost chce nésti na pravé nebo na levé paži, nechej ji rozhodnout. Dítě se o to nestará. Jestli tě chce posa-

dit nebo zvednout, ať rozhodne: ona je dobrá matka a ví lépe než my sami, co je pro nás třeba.

„Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.“ On je mým kormidelníkem, mým vůdcem. Může nás naklonit napravo nebo nalevo, může nás jako kdysi Jakuba zahnat do úzkých a s námi bojovat, ať nás přitlačí tu i tam, může nám tisíckrát způsobit bolest: my se ho nechceme pus- tít, protože nám dal své požeňání. Boží dobrota nás opouští, aby nás o to pevněji uchopila. Vzdálí se od nás, aby nás o to lépe chránila. Zápasí s námi, protože se nám chce dát a chce nám požeňat.

Odvahu, odvahu, milá duše! Kráčeji silně a statečně hlubokými roklemi! Nes svůj kříž pokorně, trpělivě! Co znamená, když k nám Bůh mluví z trní nebo z vonících květů? Já vím, že nejednou k nám mluvil z květů; je ale jisté, že mluvil k lidem velmi často na poušti a z trnitých keřů.

Putuj tedy klidně tam, ó duše, a kráčeji vpřed po namáhavé cestě! Pozvedej své oči k nebi a poznáš, že ani jeden z těch smrtelníků, kteří jsou tam v blaženosti, tam nedošel jinak než neustálým trápením! Říkej si v těžkých hodinách: tudy vede cesta do nebe. Jestliže uvidím v dálce přístav a bez bouře, tak už vím, že se mám vyhnout tomu, abych tam dospěl.

I kdyby se nebe proti mně vzbouřilo, kdyby se živly na zemi vzeplaly proti mně, kdyby mi všechno vyhlásilo válku: nebudu se bát ničeho. Stačí mi, abych věděl, že Bůh je se mnou a ve mně je jeho milost.

Odvaha

Pokud chceš stále žít v Bohu, musíš žít podle pevných zásad. První zásadu vyslovil sv. Pavel: že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému. Skutečně, protože Bůh má moc a moudrost, může dokonce i zlo obrátit v dobro. Pro koho by měl užívat této moci, když ne pro ty, kteří se mu bezvýhradně oddali? Dokonce hříchy – před nimiž ať nás jeho dobrota ochrání – přispívají podle Božího plánu ke spáse těm, kteří jsou mu oddáni, kteří našli u něho zalíbení. Nikdy by David nedosáhl své hluboké pokory, kdyby nepadl. Nikdy by Magdaléna nevystoupila do takové výše Boží lásky, kdyby jí nebylo tolik odpuštěno – a nikdy by jí nebylo odpuštěno, kdyby nebyla hříšnicí.

Druhou zásadou je, že Bůh je náš Otec. Jinak by nás Pán neučil modlit se právě takto: „Otče náš, jenž jsi na nebesích.“ Co se máš bát, když jsi dítětem toho Otce, bez jehož vůle ani vlas z tvé hlavy nespadne? Je opravdu podivné, že si my, děti takového Otce, ještě děláme starosti. Jenom jedno je potřebné: jeho milovat a jemu sloužit. „Bud' mě pamětlivá,“ řekl Otec sv. Kateřině Sienské, „a já budu myslet na tebe!“

Další zásadou je mít na zřeteli věčnost. Vždyť co se starám, jak prožiji těchto několik málo pomíjivých okamžiků, jenom když budu účastný na věčné slávě v Bohu!

Ó moje duše, pohleď, putujeme do krajiny věčnosti; téměř stojíme už jednou nohou v ní. Když jsme si jí jisti, proč se staráme o prchavé okamžiky pomíjivosti, i kdyby byly pro nás sebevíce mučivé? Co nemá cenu pro věčnost, je jenom marnost.

Poslední zásada je zase od apoštola: „Ať je ode mne vzdáno, abych hledal slávu v něčem jiném, než v kříži mého Pána.“ Zasad' do svého srdce znamení ukřižovaného Vykupitele a všechny kříže tohoto světa se promění v růže. Kdo je poraněn trny našeho Pána, ten méně pocítuje jiná píchání. Neříkám, že bys neměl cítit svůj kříž. Tvoje duše by mi možná odpověděla, že tvoje bolest je příliš veliká, než abys na ni vůbec mohl zapomenout. Ale já ti říkám toto: Uvažuj svoje utrpení ve světle kříže! Pak bude před tebou menší a menší, a když ne, pak bude před tebou stát svaté a úchvatné a jeho hořkost ti bude milejší než všechna útěcha a všechna sladkost, kterou bys mohl najít někde jinde. A když mi řekneš, že trpíš právě tím a že tvá mysl v utrpení nejásá a že bys tak hořce netrpěl, kdybys ve svém srdci pociťoval útěchu – uvědom si, že Boží láska není totéž jako útěcha a něžnost. Jinak by přece Spasitel tenkrát už neměl žádnou lásku k nebeskému Otci, když byl „zarmoucen až k smrti“ a volal k nebi: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil!“ – A přece přinášel právě tehdy největší oběť lásky, jakou si jen lze představit na nebi a na zemi.

Řekni mi, byl jsi v útrapách tohoto života vždycky zničený, i tenkrát, když tvá důvěra v Boha byla nedostatečná? Řikáš, že ne. Proč jsi tedy nemohl získat důvěru, když jsi své současné utrpení dobře zvlá-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás vyzývám, abyste se ještě více modlily, až ve svém srdci ucítíte svatost odpuštění. V rodinách musí být svatost, protože, dítě, pro svět není budoucnost bez lásky a svatosti, protože vy se dáváte ve svatosti a radosti Bohu Stvořiteli, který vás miluje nesmírnou láskou. Proto mě k vám posílá. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medjugorje, 25. ledna 2020

dl? Bůh tě ještě nikdy neopustil. Proč by to měl udělat teď, když ses mu oddal více než předtím?

Neměj strach ze zla, které na tebe přijde v dalším období života. Třeba tě vůbec nepotká a každopádně tě bude Bůh posilovat, abys je unesl, když je sešle. On přikázal Petrovi, aby kráčel po vlnách, a když dostal strach ze silícího větru, tu začal klesat do vody. Jeho víra byla málo silná a volal o pomoc.

Mistr však řekl: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“ A podal mu ruku a Petr byl zachráněn.

Když tě Pán nechá kráčet po cestách utrpení – nezoufej a neboj se: Bůh je s tebou. Měj odvahu být svobodný a budeš svobodný! Suchou nohou projdeš naskrz. I kdyby se na tebe spustily bouře a nepohoda, ty nezahyneš, protože jsi u Ježíše. Když na tebe přijde bázeň, zvolej hlasitě: „Ježíši, Spasiteli, zachraň mě!“ On ti podá ruku. Chyť se jí pevně a kráčeji klidně, neohlíže se ani vpravo ani vlevo, aniž bys hloubal, jak všechno probíhá! Dokud Petr důvěřoval, nemohla mu bouře ublížit. Jakmile se začal bát, začal klesat. Strach je větší zlo než zlo samotné.

Když svatý František z Assisi rozeslal své učedníky do světa, dal jim místo zásob jídla na cestu toto poučení: „Hoďte všechny starosti na Pána. On vás podrží!“ Totéž říkám já tobě, milá duše: Hoď

všechny své myšlenky a starosti, všechnu svou lásku a svá očekávání na Boha! On tě povede, jak to naplánuje jeho láska.

Důvěřovat Bohu v pokoji a útěše, to umí každý. Ale důvěřovat mu v odevzdanosti také v bouři a nepohodě, to umí jenom ti, kteří mají jeho Ducha. A to je právě ono, co od tebe žádá Boží majestát. Když to umíš a podle toho jednáš, pak s úžasem uvidíš zázrak duše, v němž se dříve nebo později rozplynou všechny obavy, v nichž se trásla tvoje duše.

Proto říkám ještě jednou: Měj odvahu! Setkávej se s událostmi tohoto života nikoliv se strachem, nýbrž se silnou nadějí, že všechno můžeš v Bohu, jemuž patříš! On bude s tebou ve světle i ve tmě, kamkoliv půjdeš, bude tě podpírat. Ten věčný Otec, který se dnes o tebe stará, bude také zítra a pozítří tvým Otcem. Když na tebe sešle utrpení, dá ti současně silnou odvahu, abys je překonal.

Zůstaň klidný! Řekni svému Pánu: „Ty jsi můj Bůh, na tebe se spoléhám. Jsi moje pomoc, neváhám. Ty jsi se mnou. Ty jsi ve mně a já v tobě.“ Bud' dítětem Božím a zůstaň v pokoji.

(Pokračování)

Z Dienst am Glauben 4/2016
(překlad do němčiny Otto Karrer)

Český překlad -mp-
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

v přemlouvavých slovech moudrosti, ale v projevování Ducha a moci. To proto, aby se vaše víra zakládala na moci Boží, a ne na moudrosti lidské.

Evangelium – Mt 5,13-16

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už ne-

hodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.

Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (15)

57. SVATBA V KÁNĚ: MARIINA MODLITBA

„Třetího dne byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka.“ (srov. Jan 2,1-11)

Mariina modlitba. Maria si všimla potřeby svých příbuzných a požádala Ježíše pokorně na úrovni čistě materiální nouze této vesnické svatby. Chtěla snoubence zachránit od směšných a trapných komentářů, které by přinesl nedostatek vína. Chtěla, konečně, napravit materiální a lidskou nouzi.

„Nemají víno,“ řekla Ježíši. Maria si uvědomila hmotnou realitu a varuje před nedostatkem vína. Ježíš jí na druhé straně odpovídá jako Mesiáš: Nepřišel řešit hmotné problémy, nýbrž splnit poslání svého Otce, tedy uvést člověka na hostinu mesiášského království, ve kterém je *víno, z něhož se raduje srdce člověka, a voda, která vytryskne k věčnému životu* (srov. Jan 4,14).

Důvěryplný a laskavý pohled jeho milé Matky dosahuje u Ježíše přijetí její žádosti do Božího plánu a uspišení *hodiny* jeho mesiášského manifestu. Ježíš, když jsou žádosti motivovány láskou a milosrdenstvím, vždy přispívá k tomu, co se požaduje. Takto modlitba činí člověka *všemocným* před Boží náklonností.

Maria, vzor modlitby. Maria, když velebí Boha v Magnificat, propukne v explozi chvály a vznešených slov. Když však prosí (je to jediná prosba, která se objevuje v evangeliu v Mariiných ústech), zestruční slova, a to se stejnou prostotou, s jakou děti vyjadřují své potřeby svým rodičům. Maria se modlí za ostatní, s láskou a milosrdenstvím se přibližuje k bližním v nouzi. Vyslovuje modlitbu plnou důvěry: „Udělej to, co ti on říká.“ Modlí se s jednoduchostí dítěte a s pokorou, aniž by chtěla kohokoliv obtěžovat. Napovídá nesměle. Nastavuje tón své prosby, aby uznala svou slabost, že u Syna nachází jediné řešení. Předkládá svou pokornou a poslušnou žádost: ať už Ježíš rozhodne jakkoliv. A s touto poslušností a důvěrou ovlivňuje služebníky. Taková modlitba dosáhne toho, co požaduje, a více než toho, co požaduje, a to nám

stačí, protože Pán vždy dává *v potřebné, ba překypující* míře.

Zaměříme svůj pohled na Marii jako na dokonalý vzor křesťanské modlitby.

58. SVATBA V KÁNĚ: MARIA A MESIÁŠSKÁ HOSTINA

To, co se stalo v Káně, nebyla prostá a epizodní událost jedné vesnické svatby a několika málo prozíravých osob, která by se dala vysvětlit jako trapný materiální a lidský problém, jenž vznikl v průběhu hostiny. Bylo to mnohem více. Protože v celé scéně existuje bohatá symbolika naplňujících se skutečností.

Ne vždy se tento text čte do hloubky a s nesmírným bohatstvím, které nese. Téměř vždy se v kázáních a v nepřilíš hlubokých čteních hovoří o Mariině přímluvné moci nad Ježíšem, aby se stal zázrak; ale i když je to pravda, ani Maria není středem scény, ani nevěsta a ženich této hostiny nejsou ústředními postavami oslavy, ale Ježíš je pravý ženich a manžel jiné hostiny vyššího řádu, symbolizované v této vesnické svatbě.

Na žádost své Matky Ježíš odpovídá: „Co po mně chceš, ženo? Má hodina ještě nepřišla.“ Oslovení „ženo“ se zdá být nepochopitelné a málo zdvořilé vůči jeho Matce. Ježíš však bezpochyby signalizuje své Matce, že pokud jde o Boží království a jeho projevy jako Mesiáše, se jejich vztah liší od vztahu, který syn udržuje se svou matkou v biologickém a čistě lidském řádu.

A slovní obrat „co po mně“, vyjadřuje vzdálenost *v rozmanitosti* pohledů a úmyslů. Maria vidí řešení problému jako materiální a lidské. Oproti tomu Ježíše nezajímá řešit především tento problém, ale hostinu mesiášskou a oznámení Království.

Ježíš dal své Matce víc, než požadovala a chtěla; pro vynikající kvalitu nového vína, nejlepší dárek Ježíše a Marie nevěstě a ženichovi vyvolal účinky, které působí na Marii (tehdy pravou učednici) a také na učedníky, kteří ve víře zářili, tyto účinky připomínají a reprezentují mesiášskou hostinu.

Je zde jedno stálé *znamení* v proměně vody ve víno. Tato velkolepá událost při radostné slavnosti, kterou poskytuje a zajiš-

tuje, nutí všechny pohledy obrátit se k Ježíši a každý zůstává radostný, „roste víra jeho učedníků v něho“.

My všichni jsme povoláni zúčastnit se – stejně jako Maria – této mesiášské hostiny: totiž dobře *spolupracovat* na prezentaci Božího království a také *užívat* nesmírné radosti, kterou dává zakusit toliké bohatství, jaké se nachází v Církvi, bohatství opravdové mesiášské hostiny pro nové časy.

59. MARIA NAPLNĚNÁ BOLESTÍ PO CELÝ SVŮJ ŽIVOT

Maria trpěla po celý svůj život, protože znala proroctví o utrpení a smrti svého Syna (srov. Iz 53,1-5.7-10). Vždy ve svém srdci nosila:

- neustálou připomínku toho, že jednoho dne nějaké hřeby *proniknou* jeho něžnými dětskýma rukama, i když prochází světem a koná *všude rukama dobro*;
- vzpomínku na tu krásnou tvář dítěte a mladého muže, že ji líbala s nekonečnou něžností, aby byla jednoho dne *potupena a poplivána*;
- vzpomínku, že ty nohy, které tolikrát pohládila a které vždy běhaly po cestách poslušnosti k Bohu, budou *provrtány* strašlivým železem;
- vzpomínku, že ta hlava, tak objímána a nakloněná k její hrudi, bude *propíchována* ostrými, bodajícími trny;
- vzpomínku, že toto něžné dítě, které přijalo mateřskou stravu s takovou něžností a láskou, jednoho dne vypije *ocet a hořkost* bolesti až do skonání;
- vzpomínku vždy živou v životě Panny, že toto tělo, *to nejkrásnější mezi lidskými syny*, bude jednoho dne zraněno, zbito, propícháno železnými hřebíky a kopím a vyzdviženo na kříži s neuvěřitelnou nestydatostí, s jakou byl popraven a zamítnut lidem, přestože to je nevinný beránek a Spasitel lidí.

To vše zahrnuje a zaplavilo Matku, tak jemnou a zbožnou, v nostalgii smutku a trvalé hořkosti.

„Tvým srdcem pronikne meč...“ řekl Marii stařec Simeon. Potvrdil to, co ona již věděla díky proroctví Izaiáše o *Božím služebníkovi*. Přemýšlela a rozjímalala o všem, co čekalo na jejího Syna, a logic-

ky to všechno dopadalo na Marii, dokonce uprostřed klidu a radostí v Nazaretě, v té smutné a bolestivé nostalgii, v níž ví, komu patří její veškerá láska: jejímu Bohu a příčině celé její existence, kdy ho nakonec čeká popraviště a kříž, kde dojde k nejnepřátelivější a nejnásilnější smrti.

Dívejme se na Marii, sdílejme s ní její bolesti a žádejme ji, ať s ní můžeme snášet její utrpení pro Krista. Nechť je náš život sdílený s Ježíšem a jeho Matkou v jejich bolesti vždy přítomný mezi lidmi.

60. MARIINA BOLEST VE VEŘEJNÉM JEŽÍŠOVĚ ŽIVOTĚ

Kdo může změřit bolest, kterou způsobilo Marii rozloučení s Ježíšem, když zanechal svou Matku samotnou a začal svůj veřejný život?

*Nastal pro Marii smutný den
dlouhé nepřítomnosti a hořkého
rozloučení;*

*Ježíš, Syn její tolik milovaný,
jednoho rána odešel z Nazaretu
cestou vedoucí ke břehům Jordánu,
odkud vody vyvěrají.⁽¹⁾*

Izrael je malý a zprávy přicházely brzy. Až k Marii přichází *špatné zprávy* o Ježíši. Marii trápí mylná představa, *špatný obraz*, který mají lidé o jejím Synu:

- je podvodníkem, posedlým, podvratným, nečistým člověkem, který jí s hříšníky a nabízí prostitutkám odpuštění a *nebeské království*;

- připojuje se k lidem *světa* a šokuje *strážce Zákona*, když jí s hříšníky, nerespektuje sobotu a říká, že nejprve je člověk; učí, že musíme milovat cizince a Izraelity, i když nedodrží Zákona, prohlašuje lásku k nepřítelům a žádá *zrušit oko za oko a zub za zub*;

- nazývá Hospodina *Abba* (Otče), ztrácí respekt a říká, že Bůh je Otcem odsunutých, malomocných a prostitutek, a vypráví zvláštní příběhy, jako je příběh „marnotratného syna“;

- jde „ pryč “ a učí složité a podivné věci, jako že je třeba jíst *jeho maso*; neustále vystupuje jako *hrdina*, zasahuje proti zneužívání chrámu, neustále se konfrontuje s politickými a náboženskými vůdci a přichází, aby nazval farizeje „zmijím plemenem“ a „obílenými hroby“.

Všechny tyto zprávy jsou mečem nepřetržitě bolesti. Ale ona, Maria, nadále věří – bezvýhradně a věrně – ve svého Syna a v království, o kterém káže. A o tom všem přemýšlí ve svém srdci. Věnuje se dlouhé modlitbě, protože věří ve svého Syna. A velice trpí odmítáním svého Syna.

Naučte se trpět a snášet bolest, že Kristus není přijímán a naopak je pronásledován. Stejně tak Maria žila modlitbou a trpěla pro Ježíše a jeho království.

(Pokračování)

*Zdroj: Clemente Arranz Enjuto:
Cien rostros de María para
la contemplación.
San Pablo, Madrid 1998.*

*Přeložila -hk-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ H. García de QUEVEDO, *Obras de José Zorrilla* XI, II, s. 1075.

O Skutcích apoštolů – „Nikdo z vás nepříjde o život“

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Lukáš tak ukazuje, že plán, který přivádí Pavla do Říma, zachraňuje nejenom apoštola, ale také jeho druhy na cestě i ve ztroskotání. Z neštěstí se stává prozřetelnostní příležitost ke hlásání evangelia.

Po ztroskotání se ocitnou na ostrově Malta, jehož obyvatelé se k nim chovají velice laskavě. Maltané jsou hodní, mírní a přívětiví. Pršelo a bylo chladno, a oni rozdělali oheň, aby ztroskotanci mohli pokračovat a vzchopit se. I tady se Pavel projevuje jako pravý Kristův učedník, když šel nasbírat chrástí, aby se staral o oheň. Přitom se mu pověsila na ruku zmijs, ale nic se mu nestalo. Jakmile to uviděli domorodci, říkali si: „Ten člověk je jistě nějaký vrah! Vyvázl sice z moře, ale Spravedlnost ho nechce nechat naživu.“ (Sk 28,4) Čekali, že opuchne a padne mrtvý. „Když však [...] viděli, že se s ním neděje nic zlého, obrátili a říkali, že je to nějaký bůh.“ (Sk 28,6) Ve skutečnosti však toto dobrodiní přichází od vzkříšeného Pána, jenž

pomáhá podle příslibu, který dal věřícím před nanebevstoupením: „Budou brát hady do ruky, a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“ (Mk 16,18) Legenda praví, že od té doby nejsou na Maltě zmijs. Je to Boží požehnání tamějšímu vlídnému lidu.

Pobyt na Maltě byl pro Pavla příhodným časem ke „ztělesnění“ slova, které hlásá, a k prokazování soucitu s nemocnými, které uzdravoval. Toto je zákon evangelia. Když věřící zakusí spásu, nenechává si ji pro sebe, ale uvádí do oběhu. „Dobro vždycky tíhne k tomu, aby se sdílelo. Každá autentická zkušenost pravdy a krásy se sama šíří a každý člověk, který prožívá hluboké osvobození, se stává vnímavějším k potřebám druhých.“ (*Evangelii gaudium*, 9) Takto „zkušený“ křesťan se zajisté může více přiblížit trpícím, protože zná utrpení, otevírá svoje srdce a je citlivý pro solidaritu s druhými.

Pavel nás učí, abychom zkoušky prožívali tak, že se přimkneme ke Kristu, aby uzrála „jistota, že Bůh může působit za jakýchkoli okolností, i uprostřed zdánlivých neúspěchů“ a „že ten, kdo se z lásky obětuje a dává Bohu, určitě přinese plody“ (srov. *tamtéž*, 279). Láska je vždycky plodná, láska k Bohu je vždycky plodná, a pokud se necháš uchvátit Pánem, který tě obdarovává, sám budeš chtít rozdávat druhým.

Prosme dnes Pána, ať nám pomáhá prožívat každou zkoušku, abychom čerpali z energie víry, abychom byli vnímaví k vyčerpaným ztroskotancům dějin u našich břehů, abychom je také uměli přijímat s onou bratrskou láskou, plynoucí ze setkání s Ježíšem. Toto zachraňuje před mrazem lhostejnosti a nelidskosti.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)*

Pokání! Pokání! Pokání!

V Lurdách, pod francouzskými Pyrenejemi, v Masabiellské jeskyni se od 11. února do 16. července 1858 zjevovala Panna Maria. Zjevila se osmnáctkrát Bernadettě Soubirousově. Od té doby tam každý rok putují miliony lidí a dochází tam k mnohým tělesným a duševním zázrakům.

„Lurdy jsou žhavou stopou živého Boha na Zemi. Žhavou svými zázraky a ještě více svým poselstvím.“⁽¹⁾

Kdosi se před časem zeptal jednoho kněze:

„Věříte v Turzovskou Pannu Marii?“

„Věřím v Královnu nebe a země, věřím v Matku Ježíšovu a Matku naši, a ta je pouze jedna!“ odpověděl kněz.

Proč tedy kalendář pro dnešní den připomíná Pannu Marii Lurdskou? Protože si dnes připomínáme návštěvu Matky Boží v Lurdách, která se zde od 11. února do 16. července 1858 zjevovala chudému děvčeti, Bernadettě Soubirousově.

Dnes přišla ona z nebe na první pouť do Lurd. Zda je to pravda, ať nám odpoví:

Lurdy – místo zjevení se svojí více než stoletou tradicí; více než tři miliony poutníků průměrně za rok; padesát tisíc nemocných průměrně za rok; jen od roku 1959 do roku 1970 v průměru čtyřicet úředně ověřených uzdravených lidí za rok⁽²⁾; tisíce zázraků duchovních i tělesných od roku 1858.

Co chtěla Matka Boží v Lurdách?

Matka je matkou v celém svém hlubokém „já“. Taková, ba nad všechny matky, je i nebeská Matka, Matka Ježíšova. Ve své velké lásce dokáže přímo vykouzlit nové a nové projevy lásky, jen aby neztratila své děti.

Při zjevení 25. března 1858 se Matka Boží představila Bernadettě, kým je: „Jsem Neposkvrněná Početí!“⁽³⁾

Mladé a nevzdělané pastýřce toto pojmenování bylo neznámé. Domnívala se však, že to slyšel celý dav. Opakovala si to jakoby pro sebe.

Toto představení Neposkvrněné Panny bylo podpisem na potvrzení jejích sedmnácti přecházejících návštěv. Bylo potvrzením jejího požadavku adresovaného dětem Země, který vyslovila trojnásobným zvoláním: „Pokání! Pokání! Pokání!“

Bylo to 24. února 1858. Přitom prosila Bernadettu: přeje si, aby se modlila růženec za obrácení hříšníků.

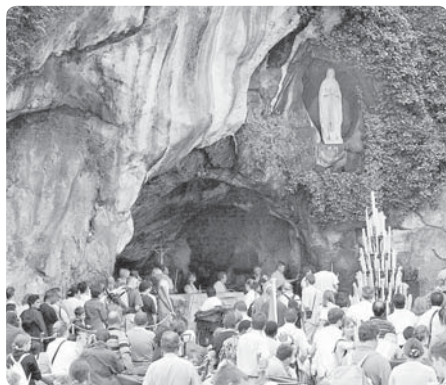
Neposkvrněná Matka Ježíšova přišla do Lurd s poselstvím:

1. Aby lidstvo vrhající se do ateismu upevnila ve víře.

2. Aby se lidé vrátili zpět k evangeliu jejího Syna.

3. Aby nám ukázala zbraň proti odvěkému nepříteli duší – Satanovi: je jí pokání a modlitba svatého růžence.

Nepřišla strašit, ale zachraňovat. Nikoliv zázraky byly cílem a obsahem jejího poselství.

Neposkvrněná přišla jako Matka varovat svět:

- před nevěrou, která končí osobní záhubou;
- před narůstající pýchou, která končí masovou záhubou;
- od hmotného smýšlení, které končí záhubou slabších – bližních.

Neposkvrněná přišla:

- slabé posílit ve víře;
- nemocné uzdravovat na těle i na duši;
- mocné naučit sklonit se ke slabým, oživit lásku, podle které se mají poznat posluchači evangelia.

Buďme silně přesvědčeni, že svoji originalitu – pokoru si Neposkvrněná zachovala i zde. Nikoliv sebe chtěla zjevit, ale skrze sebe chtěla přivést lidstvo zpět k osobní, pevné víře v jejího Syna, přítomného zejména v Eucharistii. Proto se s oblibou zjevovala ve čtvrtek a o svátku Božího Těla. Proto nyní ony zázraky při žehnání Nejsvětější svátosti v Lurdách.

Ve své velké mateřské lásce nenašla vhodnější, lepší prostředek k tomuto návratu než pokání a modlitbu!

Zopakovala evangelium svého Syna, který vyhlásil:

„Těsná brána a úzká cesta vede do života.“ – Pokání!

„Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě!“ – Pokání!

„Nebudete-li činit pokání (podobně jako Galilejci), zahynete!“ – Pokání!

Milující Matka zpozorovala také to, že svět se začíná oddávat bezstarostnému spánku v pohodlí objevené techniky a o věčnou spásu přestává mít obavu. Proto začala varovat, podobně jako její Syn v noci své apoštoly před zatčením: „Spíte? Vstaňte a modlete se, abyste neupadli do pokušení!“ Prostřednictvím zjevení v Lurdách volá ke všem: „Modlete se růženec!“

Toto je Lurdská Panna Maria:

- Matka čistá, krásná, Neposkvrněná, která chce návrat k čistotě duší.
- Matka milující, která chce probudit spící děti, aby nezahynuly v útocih ateistického nepřitele.
- Matka plná milosrdenství, která „nechce smrt hříšníka“, ale jeho spásu!
- Matka nebe, která chce do nebe k Synovi dostat všechny děti Země.

Panna Maria Lurdská, Matko Ježíšova a Matko naše, oroduj za nás!

Rozhodnutí: Růženec za obrácení hříšníků, na prvním místě za sebe. Konkrétní, jasně daná oběť pokání!

Zdroj: Celý rok so svätými, I. diel. Spoločnosť Božieho Slova, Nitra 1992.

Str. 120–123.

Přeložil a upravil-dd

Poznámky:

⁽¹⁾ BOHUSLAV *Lurd maják atómového veku*. Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda v Ríme, 1978.

⁽²⁾ Jde o úřední ověření nezávislým *Lékařským úřadem*, který byl v Lurdách k tomuto účelu zřízen. Katolická církev dosud oficiálně uznala 70 zázraků uzdravení. [pozn. překl.]

⁽³⁾ V roce 1854 papež Pius IX. vyhlásil Neposkvrněné početí Panny Marie jako dogma encyklikou *Ineffabilis Deus*.

Prohlášení České biskupské konference k úsilí o legalizaci eutanazie a asistované sebevraždy

Vydáno v rámci 121. zasedání ČBK

Současná veřejná debata v naší zemi stále více odráží rozhodnutí skupiny zákonodárců připravit za asistence zahraničních odborníků návrh zákona, který uvede do našeho právního řádu institut eutanazie a asistované sebevraždy. Přestože návrh zákona není dosud vypracován, je na místě pozvednout proti zamýšlenému záměru svůj hlas a varovat před jeho přijetím.

Jsme hluboce přesvědčeni o závažnosti tématu, které se týká kohokoliv z nás, protože každý člověk je ohrožen nemocí, bolestí, opuštěností a smrtí. A také proto se k této diskusi chceme připojit i my.

Eutanazie a asistovaná sebevražda jsou ze své podstaty mravně a nábožensky špatné a měly by být bez výjimek zakázány. Jakýkoli nátlak na umírající pacienty, aby aktivně a úmyslně ukončili život, kategoricky odmítáme.

Stavíme se proti veškerým formám eutanazie – to znamená přímého, uváženého a úmyslného ukončení života – a také asistované sebevraždy – tedy přímé, uvážené a úmyslné pomoci při spáchání

sebevraždy. Obojí totiž zásadně odporuje nezcižitelné hodnotě lidského života, a v důsledku toho je takové jednání ze své podstaty mravně a nábožensky špatné a mělo by být bez výjimek zakázáno.

Posláním lékařů je ochrana zdraví člověka a péče o něj a každý umírající má právo na pomoc jak lékařskou, tak také psychologickou, duchovní nebo sociální. Eutanazie není ochranou zdraví člověka ani lékařskou pomocí v umírání, ale je přímým, uváženým a úmyslným usmrcením pacienta. Velice si vážíme toho, že si to lékaři sami uvědomují a mají odpor k uzákonění eutanazie a asistované sebevraždy.

Žádný poskytovatel zdravotní péče nesmí být nucen k tomu, aby přímo ani nepřímo napomáhal pacientům k úmyslné smrti prostřednictvím asistované sebevraždy nebo jakékoli formy eutanazie, zejména pokud je to v rozporu s náboženskými přesvědčeními poskytovatele.

„Eutanazie a asistovaná sebevražda jsou prohrou pro všechny“ (papež František, příspěvek na sociální síti Twitter, 5. června 2019) a „falešným řešením“

(Benedikt XVI., *promluva před modlitbou Anděl Páně*, 1. února 2009). Jedná se o zločiny, které nemůže ospravedlnit žádný lidský zákon, a proto vybízíme katolické křesťany a všechny lidi dobré vůle, aby se proti nim postavili. „*Takové zákony nejen že nezavazují ve svědomí, ale naopak je zde závažná a jasná povinnost postavit se proti nim odporem ve svědomí*“ (sv. Jan Pavel II., *Evangelium vitae*, 73).

Namísto hledání cest k usmrcování pacientů hledíme cesty k podpoře a zkvalitnění paliativní péče a hospiců, včetně těch domácích, a podpoře rodin pečujících o umírající. Celé společnosti a zejména nositelům politické odpovědnosti nabízíme sdílení dobré praxe a spolupráci při formulování legislativy přispívající k integrálnímu lidskému rozvoji.

V Praze, 21. ledna 2020

Čeští a moravští biskupové

(Zdroj: www.cirkev.cz)

VÝZVA K MODLITBÁM VE VEČEŘADLECH MKH

Na posledních mezinárodních exerciciích Mariánského kněžského hnutí v Itálii v roce 2019 byl zvolen nový generální představený MKH, P. Luca Pescatori z Itálie.

Letos se chceme připojit k jeho výzvě a uspořádat **mariánská večerádla ve čtvrtek 20. 2. 2020**. Ve svém prvním letošním dopise P. Pescatori všem členům MKH píše: „*Navrhují, abychom se všichni setkali – duchovně sjednoci na celém světě, i když každý ve vlastním večerádle – 20. 2. 2020, v den 100. výročí smrti sv. Hyacinty, se zvláštním úmyslem za náš druhý závazek.*“

O jaký závazek jde? Tři závazky charakterizují spiritualitu MKH: 1. *zasvěcení Neposkvrněné-*

mu Srdci Panny Marie, 2. jednota s papežem a Církví s ním sjednocenou a 3. vedení věřících k životu oddanosti Panně Marii. Večerádla, která uspořádáme v den narozenin pro nebe sv. Hyacinty Marto, mají tedy *zvláštní úmysl za náš druhý závazek.*

Panna Maria nás v *Modré knize* Dona Gobbiho často žádá, abychom byli všem příkladem jednoty a lásky k papeži, příkladem v modlitbě a utpení pro něj, v naslouchání a šíření učitelského úřadu Církve. Nemusi to být velká večerádla, ale Panna Maria říká, že stačí dva na to, aby se konalo večerádlo. Může to být večerádlo rodinné nebo v kostele ve farnosti, ale věřím, že to bude skrze tato malá ohniska lásky velká síla celosvětové modlitby večeradel za Svatého otce.

Děkuji vám a žehnám vám.

P. Jiří Polášek,
zodpovědný za MKH v ČR

Pondělí 10. 2. 2020

6:05 Pro vita mundi: P. Jaroslav Kašpar **6:40** Jazzový skřítek a jeho Pekáč **7:05** Buon giorno s Františkem **8:00** Kde končí Evropa III: Balkán: Zůstat či odejít? **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (30. díl): Malý Rozsutec – Malá Fatra **9:30** Pozdravy z Keni **9:40** Outdoor Films s Miloslavem Stinglem (10. díl): Neustále ve spisovatelské pubertě **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Duchovní malby (1. díl): Andělé **13:15** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Misijní magazín (17. díl) **15:35** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Restituce trochu jinak **16:55** Pohyby **17:35** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Žabák z bažin [P] **18:45** Epydemie na Mohelnickém dostavníku 2016 **19:30** Církev za oponou: Předmanželský sex [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ich bin: Já jsem **21:00** Radost – Sestra Lucia **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (90. díl) **21:30** Živě s Noe **22:10** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření **23:45** Terra Santa News: 5. 2. 2020 **0:10** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 11. 2. 2020

6:05 Pro vita mundi: P. František Hurina **6:40** Cvrlikání (74. díl): Vladimír Merta **7:50** Expedice Rembaranka: Do hlubin časů **8:35** V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:50** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **10:40** Ars Vaticana **10:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **10:55** S Hubertem do lesa: Žabák z bažin **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **13:20** V pohorách po horách (30. díl): Malý Rozsutec – Malá Fatra **13:30** Bača Milan od Juraja do Šimona **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Misijní magazín (18. díl) **15:40** Příroda kolem nás: lev a roháč **16:00** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření **17:30** Harfa Noemova: Requiem Gabriela Faurého **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:35** S Hubertem do lesa: Čarodějny dvořeček [P] **18:50** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **19:20** O létajícím farář **19:30** Zpravodajské Noeviny: 11. 2. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Největší antilopy mají naději [L] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Má vlast: Náměšť na Hané **23:30** Světlo pro Evropu (21. díl): Rozpočet EU **23:40** Terra Santa News: 5. 2. 2020 **0:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (152. díl): Folklorní tančírna – Slezsko **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 12. 2. 2020

6:05 Pro vita mundi: Jan Cieslar **6:50** Zpravodajské Noeviny: 11. 2. 2020 **7:10** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Restituce trochu jinak **8:05** Naše Horní Lideč **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Indie: Jeden **10:55** S Hubertem do lesa: Čarodějny dvořeček **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **13:00** Valašské tance z Rožnovska: Rožnovské slavnosti 2019 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Misijní magazín (19. díl) **15:40** ARTBITR – Kulturní magazín (90. díl) **15:55** Zpravodajské Noeviny:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

11. 2. 2020 **16:15** Jak potkávat svět (76. díl) **17:40** 50 let Boží milosti **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Bezhlavcův hrádek [P] **18:45** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:50** Expedice Rembaranka: Do hlubin časů **19:30** Terra Santa News: 12. 2. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Ciendlik – polský kněz v Česku **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili [P] **23:10** Generální audience papeže Františka **23:35** Cvrlikání (73. díl): Žamboši **0:40** Duchovní malby (1. díl): Andělé **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 13. 2. 2020

6:05 Pro vita mundi: P. Mgr. Ján Biroš **6:45** Na pořadu rodina (1. díl): Máme velkou rodinu **7:50** V pohorách po horách (6. díl): Radhošť **8:00** Světlo pro Evropu (21. díl): Rozpočet EU **8:10** Terra Santa News: 12. 2. 2020 **8:35** Církev za oponou: Předmanželský sex **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření **10:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **10:55** S Hubertem do lesa: Bezhlavcův hrádek **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Slavnostní koncert k 70. výročí založení Konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Misijní magazín (20. díl) **15:40** Řeckokatolický magazín **16:00** Zpravodajské Noeviny: 11. 2. 2020 **16:20** Generální audience papeže Františka **16:45** Dům nejen ze skla **17:45** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Poklad z údolí smradu [P] **18:45** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:50** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **19:05** Večeře u Slováka: 6. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 13. 2. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (153. díl): Co vařily naše babičky – fašank [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jde o život (6. díl): Církev I. **23:40** Expedice Rembaranka: Do hlubin časů **0:20** Práce jako na kostele **0:40** Zpravodajské Noeviny: 13. 2. 2020 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 14. 2. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 2. 2020 **6:25** Pro vita mundi: Eva Budzáková **7:00** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **7:10** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **7:30** Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili **8:30** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (90. díl) **9:30** Ich bin: Já jsem **10:30** Setkání **10:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **10:55** S Hubertem do lesa: Poklad z údolí smradu **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Žalman & spol. na Mohelnickém dostavníku 2013 **13:35** Církev za oponou: Předmanželský sex

14:00 Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (1. díl): Nadá Urbánková – zpěvačka (1. část) **15:15** Stíny barbarské noci **16:00** Zpravodajské Noeviny: 13. 2. 2020 **16:20** Irák – Bagdád: Naslouchejte mučedníkům **16:50** Výpravy do divočiny: Největší antilopy mají naději **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Čupakabra [P] **18:45** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:55** Buon giorno s Františkem **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Mary's Meals [L] **21:40** Živě s Noe [P] **22:20** Krásné slovo otce Špidlíka (10. díl): Umění jako teologie. **23:00** Jak potkávat svět (76. díl) **0:25** Epydemie na Mohelnickém dostavníku 2016 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 15. 2. 2020

6:05 Pro vita mundi: Sr. Diana Marie Ludmila Dvořáková, OP **6:40** Na pořadu rodina (1. díl): Máme velkou rodinu **7:45** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **8:10** O zaniklé Karvině **8:55** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **9:00** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **9:35** GOODwillBOY IV. (10. díl) **10:15** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **11:10** Víra do kapsy **11:25** Zpravodajské Noeviny: 13. 2. 2020 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [P] **12:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (153. díl): Co vařily naše babičky – fašank **13:35** Terra Santa News: 12. 2. 2020 **13:55** Večeře u Slováka: 6. neděle v mezidobí **14:25** Znovu v Nazaretu: Archeologie a tradice Ježíšova města **15:20** Biblická studna **16:25** Ta brněnská mája tenká: MFF Strážnice 2018 **18:00** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **18:25** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:30** S Hubertem do lesa: Čupakabra **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu (22. díl): Fond solidarity [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Poletuchy: Na skok na hory [P] **20:55** Bábušky z Černobylu **22:10** Živě s Noe [P] **23:20** Illuminace **0:50** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 16. 2. 2020

6:05 Pro vita mundi (116. díl): Václav Hudeček **6:55** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnická bazilika **7:08** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijnívi, pojďte **8:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (153. díl): Co vařily naše babičky – fašank **9:25** Církev za oponou: Předmanželský sex **9:45** Večeře u Slováka: 6. neděle v mezidobí **10:15** ARTBITR – Kulturní magazín (90. díl) **10:30** Mše svatá [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (22. díl): Fond solidarity **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Poletuchy: Na skok na hory **14:20** Muzikanti, hrajte: Bojané **15:05** Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili **16:05** Živě s Noe **17:15** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **18:00** Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti **18:05** Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží **18:35** Klapka s Ing. Janem Vačlenou **19:35** Příroda kolem nás: Návrat zubrů [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Expedice Rembaranka 1969 [P] **21:10** Cimbál Classic: kostel sv. Šimona a Judy v Praze **22:30** V souvislostech **22:50** Výpravy do divočiny: Největší antilopy mají naději **23:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 10. 2. o 22:00 hod.:
India – jeden (dokument)

Väčšinu obyvateľstva najväčšieho slumu v New Dillí tvoria dali-ti, tzv. nedotknuteľní. Ich postavenie je také bezvýznamné, že ani nepatria do indického kastového systému. Ale kresťanské náboženstvo im vracia dôstojnosť a nádej na lepší život.

Utorok 11. 2. o 23:00 hod.:
Eucharistické zázraky

Mesto Cascia nie je spojené iba so životom patrónky nemožných vecí, sv. Ritou z Cascie, ale i so zaujímavým eucharistickým zázrakom. Okrem Cascie navštívime v pokračovaní nášho seriálu aj Maceratu.

Streda 12. 2. o 18:35 hod.: Gigi, Božia princeznica

Animovaný seriál pre deti.

Štvrtok 13. 2. o 16:30 hod.:
Večera u Slováka (6. nedeľa v cezročnom období)

Diskusná relácia nad nedeľným evanjeliom.

Piatok 14. 2. o 16:25 hod.:
vneMY (Ohlušujúce ticho)

Počujeme Boží hlas? A ako vlastne my ľudia počujeme? Kolkokrát sme v živote dostali poza uši alebo zaucho? Sedíme si na ušiach, alebo počujeme len jedným uchom dnu a druhým von?

Sobota 15. 2. o 15:00 hod.:
Modlitbový deň k úcte Panny Márie, Matky všetkých národov

Priamy prenos z Nitry – Klokočiny.

Nedeľa 16. 2. o 16:40 hod.:
Pavol VI. – Pápež v búrlivých časoch (film)

Fašistický režim, 2. svetová vojna, Druhý vatikánsky koncil, protesty a teroristické útoky v 60-tych a 70-tych rokoch – jedno z najbúrlivejších období v dejinách Cirkvi. Na jej čele však stojí silná osobnosť – pápež Pavol VI. Prvý pápež, ktorý navštevuje veriacich na piatich kontinentoch a otvára medzináboženský dialóg návštevou Jeruzalema.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
8. – 15. ÚNORA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 2.		PO 10. 2.		ÚT 11. 2.		ST 12. 2.		ČT 13. 2.		PÁ 14. 2.		SO 15. 2.			
Antifona	812	912	1741	1961	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1742	1961	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1743	1962	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	692	781	1307	1963	1308	1451	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	1744	1963	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	692	782	1307	1450	1308	1451	862	967	878	984	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	692	782	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 8. 2.																
Hymnus	807	907	821	922	1746	1965	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1749	1968	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	692	781	692	782	1750	1969	1308	1451	871	977	887	994	904	1012	693	782
Prosby	811	911	826	927	1750	1969	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	692	782	692	782	1307	1450	1308	1451	872	977	888	995	904	1012	693	783
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 9. 2. – 5. neděle
v mezidobí

1. čt.: Iz 58,7-10

Ž 112(111),4-5.6-7.8a+9

 Odp.: 4a (*Spravedlivý září v temnotách jako světlo.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 2,1-5

Ev.: Mt 5,13-16

Pondělí 10. 2. – památka
sv. Scholastiky

1. čt.: 1 Král 8,1-7.9-13

Ž 132(131),6-7.8-10

 Odp.: 8a (*Vstaň, Hospodine, vejdi na místo svého odpočinku!*)

Ev.: Mk 6,53-56

Úterý 11. 2. – nezávazná
památka Panny Marie Lurdské

1. čt.: 1 Král 8,22-23.27-30

Ž 84(83),3.4.5+10.11

 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupů!*)

Ev.: Mk 7,1-13

Středa 12. 2. – ferie

1. čt.: 1 Král 10,1-10

Ž 37(36),5-6.30-31.39-40

 Odp.: 30a (*Ústa spravedlivého mluví moudře.*)

Ev.: Mk 7,14-23

Čtvrtek 13. 2. – ferie

1. čt.: 1 Král 11,4-13

Ž 106(105),3-4.35-36.37+40

 Odp.: srov. 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)

Ev.: Mk 7,24-30

Pátek 14. 2. – ferie

1. čt.: 1 Král 11,29-32; 12,19

Ž 81(80),10-11ab.12-13.14-15

 Odp.: srov. 11a.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)

Ev.: Mk 7,31-37

Sobota 15. 2. – nezávazná
sobotní památka Panny Marie
(v pražské arcidiecézi: nezávazná památka bl. Bedřicha Bachsteina a druhú)

1. čt.: 1 Král 12,26-32; 13,33-34

Ž 106(105),6-7a.19-20.21-22

 Odp.: srov. 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)

Ev.: Mk 8,1-10

SVĚDECTVÍ POUTNÍKA

**S BÍLÝM RYTÍŘEM ZA SV. JAKUBEM
• NA KOLOBĚŽCE Z TANVALDU
DO SANTIAGA DE COMPOSTELA**

*Martina Josífek Zelinková • Redakční práce
Martin Leschinger a Marcela Macháčková*

O Svatojakubské cestě již vyšel nespočet knih, ale tato je originální: povzbudí každého, v jehož nitru se pomalu probouzí k životu poutník. A kdo to vlastně je, ten „poutník“? Velký sportovec – bez vytrvalého pohybu pod širým nebem se neobejde; velký idealista – věří, že doputuje do cíle; také je moudrý – touto cestou neobčerství jen tělo, ale hlavně svoji duši. A kdo z nás by takovouto životní hygienu nepotřeboval...? Martina Josífek Zelinková si prošla životním dnem, než pocítila volání, aby se postavila na koloběžku a vydala se do španělského Santiaga de Compostela. Během 43 dnů o samotě absolvovala 3 467 km na koloběžce. V horce, lijáku, větru, bouřích i za krásných dnů... a zažila neuvěřitelné věci!

*Martin Leschinger - FLÉTNA
Váz., 165x238 mm, křídový papír, 192 stran, 325 Kč*

NAŠE SVĚTICE

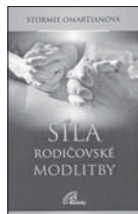
PANÍ Z LEMBERKA

*Vojtěška Mazálková • Ilustrace S. M. Česlava
Talařantová OP*

Beletrizovaný životopis české šlechtičny svatě Zdislavy z Lemberka. Klade důraz na její oddanost a lásku k Bohu, charitativní činnost a laskavost. Text je velmi působivě oživen celostránkovými barevnými ilustracemi, jež dokreslují celkovou atmosféru doby i života světice.

*Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství • Třetí vydání,
v JB - KN vydání druhé • Brož., A5, křídový papír, 152 stran, 198 Kč*

MODLITBA

SÍLA RODIČOVSKÉ MODLITBY

*Stormie Omartianová • Z angličtiny přeložila
Magdaléna Šobánková*

Kniha povzbuzuje k vytrvalé a usilovné modlitbě rodiče. „Boj o životy našich dětí se odehrává na kolenou. Nemodlit se je jako sedět a zpovzdálí se dívat, jak na naše děti ve válečném poli dopadají střely ze všech stran. Když se však modlíme, jsme v bitvě po jejich boku a užíváme Boží moc v jejich prospěch,“ píše o své knize autorka. Kniha není jen zamyšlením nad různými životními situacemi, za které je potřebné se modlit, ale je i praktickou pomůckou – obsahuje totiž v závěru každé kapitoly modlitbu na konkrétní úmysl rodiče.

Paulínky • Druhé vydání • Brož., 125x200 mm, 232 stran, 235 Kč

PRO DĚTI

O SRDIČKU

*Text Susanne Margreiter-McQuie •
Ilustrace Silvia Steindl • Z němčiny
přeložil Petr Böhm • Redakce Rachel
Bícová*

Nové vydání velice úspěšné knížky, která jednoduchým způsobem a pomocí dobře srozumitelných obrázků vysvětluje dětem, co pro nás vykonal Pán Ježíš Kristus. Knižka vypráví o jednom malém špinavém srdíčku, které žilo v městě plném špinavých srdcí. Dostane se malé špinavé srdíčko do města čistých srdcí? Bude stačit, když se bude snažit být milé a poslušné? Laskavý příběh pro děti od 3 let přibližuje základní biblické poselství o potřebě Božího odpuštění.

*Nakladatelství SAMUEL • Čtvrté vydání
Váz., 223x152 mm, křídový papír, 36 stran, 179 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1